

man har simpelthen fortsat tidligere Behandlinger. Det ærede Medlems Bemærkninger, som jo røre ved noget til Grundliggende i Indkomst- og Formueskatten, havde derfor sikkert været mere paa Plads i 1897 end nu. Hvad Realiteten af det ærede Medlems Bemærkninger angaar, skulde ogsaa jeg meget ønske, at man kunde gaa i alt Fald noget i den Retning, som det ærede Medlem har udtalt sig for. Jeg mener, at det saa vel fiskalt som socialt set vilde være heldigt at forøge det skattefrie Minimum samtidig med, at man forøgede Procenten, som jo her i dette Forslag er opstillet meget lav; men jeg frygter paa den anden Side ikke saa store Ulemper af, at vi blive ved Forslaget, saaledes som det nu er, som det ærede Medlem mente at se deri. Jeg er ganske overbevist om, at i et Land med Danmarks sociale Struktur, vil man ikke faa saa mange Udpantninger at se som Følge af Skattelove, der holde sig til de her fastslaaede Grænser, som man har set i Preussen. Jeg vil her anføre noget, som alle ere kendte med i Praksis, nemlig den Maade, hvorpaa vore kommunale Skatter virke. De gaa som bekendt ned til den allerlaveste Grænse, ikke i Kjøbenhavn, men i Købstæderne og paa Landet, og jeg anfører dette som et Vidnesbyrd om, at en Indkomstskat som den, der her er foreslaaet, formentlig vil kunne gennemføres uden saa overordentlig store Ulemper, som det ærede Medlem mente at se deri.

Paa den anden Side skal og maa det ikke glemmes, at der deri, at der fra Regeringens Side fremkom et Forslag om en Indkomstskat paa $1\frac{1}{4}$ pCt. og en Formueskat, selv saa lille som den, der her er foreslaaet, laa en ganske overordentlig stor Indrømmelse over for Folketinget, hvilket ogsaa den Gang blev anerkendt i rigt Maal fra Folketingets Flertals Side, særlig igennem dets Ordfører, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Det er jo ikke et Spørgsmaal fra i Dag eller fra i Gaar, det er et Spørgsmaal, der i mange Aar har været Stridsspørgsmaal mellem Regering og Folketing og mellem Landsting og Folketing, og ved hvilket den daværende Regering resolut, paa meget væsentlige, principielle Omraader gik over til eller rettere føjede sig efter det Standpunkt, som tidligere kun havde været repræsenteret af Folketinget. Jeg vil her særlig fremhæve, at man tog Formueskatten med, og jeg vil fremhæve, at man gik til saadanne Regler for Indkomstskattens Fastsættelse

som dem, der laa i det oprindelige Forslag. Vi erkendte her den Gang — og det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) gjorde da ingen Indvendinger herimod — at heri laa en virkelig og betydningsfuld principiel Indrømmelse over for Folketinget. Vi saa det ogsaa fra Folketingets Standpunkt som en principiel Indrømmelse, der vilde blive frugtbringende for Fremtiden, vi mente, at det vilde blive Begyndelsen til en naturlige og sundere Ordning af det danske Skattevæsen end tidligere. Dels kunde man haabe i Fremtiden ved Hjælp af Erfaringen at faa Manglerne ved Loven i dens nuværende Skikkelse rettede, dels kunde man haabe at faa noget mere af Skattebyrden overført paa Formue og Indtægt end tidligere, hvilket jo altid har været dette Tings Standpunkt. Men man erkendte rigtignok samtidig, at naar man vilde have et saadant Grundlag gennemført, som man vel vidste ikke blev set paa med synderlig stor Glæde i alt Fald fra en stor Del af Landstingets Side, maatte man heller ikke spænde sine Fordringer for højt. Der var her i Tinget — og jeg tror, der er det endnu — en levende Erkendelse af, at det kan ikke gaa an at opstille det, man helst ønskede i denne Sag, men at man maa nøjes med at have gjort Skridtet ud i et godt og frugtbart Fremtidsprincip og saa finde sig i, at der er nogle Mangler der, ud fra det specielle Standpunkt, man repræsenterer. Jeg skulde derfor for mit Vedkommende beklage, hvis man paa dette Tidspunkt vilde tage denne Sag op til fuldstændig ny Behandling. Jeg er i saa Henseende ganske enig med, hvad Flertallets ærede Ordfører i denne Sag for lidt siden udtalte — ganske vist ikke om Indkomst- og Formueskatten men om Skatteoverføringsplanen, men det forekom mig, at jeg kunde spore paa det ærede Medlems Udtalelser, at han vistnok vilde gøre noget lignende gældende over for Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskatten — at Folketinget bør i hvert Fald paa dette Stadium holde sig paa samme Standpunkt som tidligere og sende Forslagene op til Landstinget i den Skikkelse, de have faaet tidligere i dette Ting. Der vil da blive yderligere Anledning til Forhandling om dem i et Fællesudvalg. Jeg nægter aldeles ikke — og i saa Henseende staaer jeg i Modstrid til det ærede Medlem for Slagelse — at jeg vilde betragte det som et Fremskridt af væsentlig Betydning, hvis vi kunde faa disse Love vedtaget, som de nu 2 Gange ere vedtagne her i Folketinget.